

heden ikke et helt Aar; det er ikke mere end 8 Maaneder. Undervisningen begynder omkring September, og Eksamen begynder lige i Begyndelsen af Maj Maaned, der er altsaa omtrent 8 Maaneder til Undervisning i det sidste Aar, og de Fag, som man ifølge Loven særlig skal lægge Vægt paa i det sidste Aar, altsaa i disse 8 Maaneder, ere Fag, som den kristelige Tros- og Sædelære, Psykologi og Pædagogik, Litteraturkendskab og praktisk Skolegerning foruden saadanne Fag som Historie, Sang og Gymnastik, som fortsættes fra de to foregaaende Aar. Man vil nu kunne forstaa, at disse Fag, der kunde være og blive virkelige Dannelsesfag for Eleven, blive af virkelig faglig Betydning for hans Udvikling i hans senere Livskald, under disse Forhold, naar der kun er henlagt 8 Maaneders Undervisning til dem, ikke ville faa den Betydning, som de burde have, og det vil ikke blive særlig meget, man kan kræve af disse Elever. Jeg vil derfor bestemt tage Afstand fra den ærede Ordfører, naar han sagde, at han ikke vilde gaa med til at forlænge Opholdet paa Seminariet og gøre det til 4aarigt. Det forekommer mig, at vil man have en Læreruddannelse, der nogenlunde skal holde Skridt med Tidens Udvikling, og som nogenlunde skal kunne staa Maal med Læreruddannelsen i vore Nabolande, er der intet andet at gøre, end at vi blandt andet maa gaa til det 4aarige Ophold paa et Seminarium.

Jeg vil ønske, at man bl. a. fik dette gennemført, fordi der er nogle nye Fag, som jeg mener ikke kunne og ikke bør holdes ude. Jeg sigter navnlig her til Indførelsen af Undervisning i 2 fremmede Sprog, Engelsk og Tysk. Jeg tror, alle ere enige om, at Undervisning, foruden i Mordersmaalet, ogsaa i fremmede Sprog er et af de vigtigste Dannelsesmidler. Nu er det saaledes, at Engelsk og Tysk ere indførte som obligatoriske Fag i Folkeskolen. Netop i de Skoler, hvori disse Lærere faa deres fremtidige Kald, har man mange Steder indført baade Engelsk- og Tysk-Undervisning. Det er jo ikke muligt for disse Lærere, naar de ingen Uddannelse have faaet i disse Fag, at overtage saadanne Fag, og jeg synes, det er et højst uheldigt Forhold. Men vi se jo ogsaa, at næsten alle andre Steder, hvor der kræves lidt ud over den almindelige Dannelses, har man gjort Sprogundervisningen obligatorisk, f. Eks. ved Jernbanen, Postvæsenet, Telegrafvæsenet, for Dyrslæger, for Tandslæger, Farmaceuter o. s. v., kort sagt, paa en Mængde forskel-

lige Punkter kræver man, at det unge Menneske, inden han træder ind i denne Livsstilling, skal have et vist Maal af Kundskab til fremmede Sprog; Tysk, Engelsk, undertiden ogsaa Fransk. Jeg synes, der er noget meget forkert i, at vi i Danmark kræve af en Mand, der skal kunne kurere en Hest eller en Ko, at han skal kunne Tysk, Engelsk, Fransk og noget Latin, men den Mand, der skal ansættes som Lærer i Folkeskolen, behøver slet intet Kendskab at have til fremmede Sprog. Det synes mig at være i høj Grad forkastelig.

At der er Trang til en bedre Uddannelse for Folkeskolens Lærere, freंगाar klart af Motiverne til et Forslag, der findes paa indeværende Aars Finanslov, om en Forhøjelse af Tilskuddet til Statens Lærerhøjskole. Dette Forlangende motiveres af Forstanderen for Statens Lærerhøjskole paa følgende Maade — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et Par Linier: „Efterspørgselen efter en Række forskellige Fag paa Højskolens Hovedafdeling har vist sig ganske overvældende. Den tidligere nogenlunde jævne Fordeling er i de sidste Aar ganske brudt, hvorved der under de nuværende Forhold skabes uoverskuelige Vanskeligheder for Højskolen, hvis den skulde imødekomme de mange vel grundede Ønsker, der navnlig fremkomme fra Købstadskolens Lærere og i overvejende Grad hidrøre fra, at Folkeskolens Lærere skulde overtage Undervisningen i Mellemskolen uden dertil at have den fornødne Udrustning. I den forhaandenværende Nødstilstand søge de paagældende Lærere til Højskolen, som imidlertid med de til Raadighed staaende Midler kun i meget begrænset Omfang kan yde den paa-trængende nødvendige Hjælp“. Man vil se, at det er meget stærke Ord, der her ere brugte for at motivere en Forhøjelse af 12,000 Kr. til Statens Lærerhøjskole. Det siges endogsaa, at vi indenfor den danske Lærerstand for Øjeblikket befinde os i en Nødstilstand; at Lærerne ty i saa store Mængder til Højskolen, at den ikke kan imødekomme alle de Ønsker, der stilles til den. Og dette er saare naturligt. Efterhaanden som Mellemskoleeksamen indføres rundt omkring i vore Købstæder, stilles der ganske betydelig større Krav til Lærerne, end der har været stillet tidligere, og disse Krav kunne Lærerne paa Grund af den mangelfulde Uddannelse, vi hidtil have givet vore Lærere, ikke opfylde. Den ærede Ordfører vilde altsaa